

Novi Matajur

Leto X - Štev. 1 (217)
UREDNIŠTVO in UPRAVA
Čedad - Via B. De Rubeis 20
Tel. (0432) 731190
Poštni predel Čedad štev. 92
Casella postale Cividale n. 92

Cedad, 15. januarja 1983
Autorizz. Tribun. di Trieste n. 450
Izdaja ZTT
Tiskarna R. Liberale - Čedad

Izhaja vsakih 15 dni
Posamezna številka 400 lir
NAROČNINA: Letna 6.000 lir
Za inozemstvo: 8.400 lir
Poštni tekoči račun za Italijo
Založništvo tržaškega tiska
Trst 11-5374

Odgovorni urednik: Izidor Predan
Quindicinale
Za SFRJ - Žiro račun
50101-603-45361
«ADIT» DZS, 61000 Ljubljana
Gradišče 10/11 - Telefon 223023

Sped. in abb. post. II gr./70
Poštnina plačana v gotovini
OGLASI: mm/st + IVA 15%
trgovski 200, legalni 300
finančno - upravlji 250,
osmrtnice in zahvale 100,
mali oglasi 100 beseda.

Nadvse uspešen jubilejni, 20. Dan emigranta v Čedadu

Siti smo lepih besed prišel je čas dejanj

V beneškem jeziku zaigrali Cankarjev Hlapec Jernej
je optimistična in borbena osebnost

Jubilejni, 20. dan emigranta, ki so ga priredile slovenske organizacije videmske pokrajine, je v gledališče Ristori v Čedadu privabil ogromno množico prebivalcev nadških dolin.

Udeležili so se ga tudi predsednik deželnega sveta Mario Colli, deželni svetovalec Romano Specogna, župan iz Špetra in Grmeka Giuseppe Marinig in Fabio Bonanni, predsednik Slovenske kulturno gospodarske zveze Boris Race, član predsedstva SZDL Slovenije Danilo Türk, generalni konzul SFRJ v Trstu Drago Mirošič, delegacija iz Tolmina na čelu s predsednikom medobčinske Socialistične zveze Vladom Uršičem. Nadalje so bili prisotni, predsednik teritorialnega odbora SKGZ za videmsko pokrajino Viljem Černo, predsednik Zveze izseljencev Ferruccio Clavora, predsedniki beneških kulturnih društev, številni slovenski duhovniki itd. Lahko bi rekli, da je dan emigranta, kot vedno doslej, zbral okoli sebe vse sile, ki se borijo za vsestranski napredok Benečije.

Prvič se je zgodilo, da na dnevni emigranta ni bilo uradnega govora. Namesto njega so nastopajoči kar na odru pisali parole na liste in jih sproti, ko so jih napisali, razobesili. Zapisali so jih kar lepo število, in ena je bila vsebinsko pomembnejša od druge. Najprej so zapisali Siti smo lepih besed, čas je da naredi nekaj za nas. Potem pa se jih je zvrstila še cela serija: Pustite nam rože po našim sadit — Za vrnitev potrebujemo hišo in delo — Če je važno, da vsak se uči v svojem jeziku, zaki mi ne? — Ne vič hlapci na naši zemlji, smo mi gospodarji — Kar naprej naše stare navade so najlepše — Ekonomski razvoj razvoj naše skupnosti.

Tako je dan emigranta na čisto originalen način opozoril na celo vrsto nerešenih vprašanj, opozoril na zahteve emigrantov, prebivalstva in kulturnih društev. Najbolj pomembno pri vsem tem pa je dejstvo, da postavljajo te zahteve aktivni, podjetni, mladi in za razvoj nadških dolin zagreti domačini. To pa je že garancija, da bo bitka za gospodarski, politični in kulturni napredok rodila zaželeno sadove kot jih je že rodila z

rastjo prepričanja, da je usoda Benečije v rokah Benečanov.

Tudi kulturni del programa je bil nadvse zanimiv in so v njem sodelovali samo naši ljudje. Pripravil ga je koordinator Aldo Clodig, pozrtovovalni in idej polni predsednik odbora SKGZ za kulturo.

V prvem delu so bile glasbene točke. Birtičeva mlada harmonikarja Ivan Del Medico in Stefania Battoria iz Brda sta zaigrala partizanske in narodne pesmi. Kantavtorja kitarista Franco Cernotta in Cuido Qualizza iz Št. Lenarta sta zapela nekaj pesmi. Boris in mali Igor Černo sta recitirala dve pesmi v slovenščini in v terskem narečju. Potem sta Checco in Anita zapela pesmi s Senjama beneške pjesmi. Ko sta odpela zmagovito pesem »Te prosim o muoj Buog», so na odru dvignili transparent, ki ga je mladinski odbor pripravil za lansko manifestacijo 25. aprila v Čedadu in na katerim je z velikimi črkami pisalo »Beneški Slovenci za svobodo in globalno zaščito». Prireditev je skle-

nila rok skupina Sir, kruh in bakala, ki jo vodi Marino Blasutig.

Za nastop Beneškega gledališča s ponašeno igro Ivana Cankarja Hlapec Jernej je vladalo veliko zanimanje, saj se je zanjo pripravljalo 20-oseb Beneškega gledališča in prav toliko članov pevskega zboru Rečan z Lj.

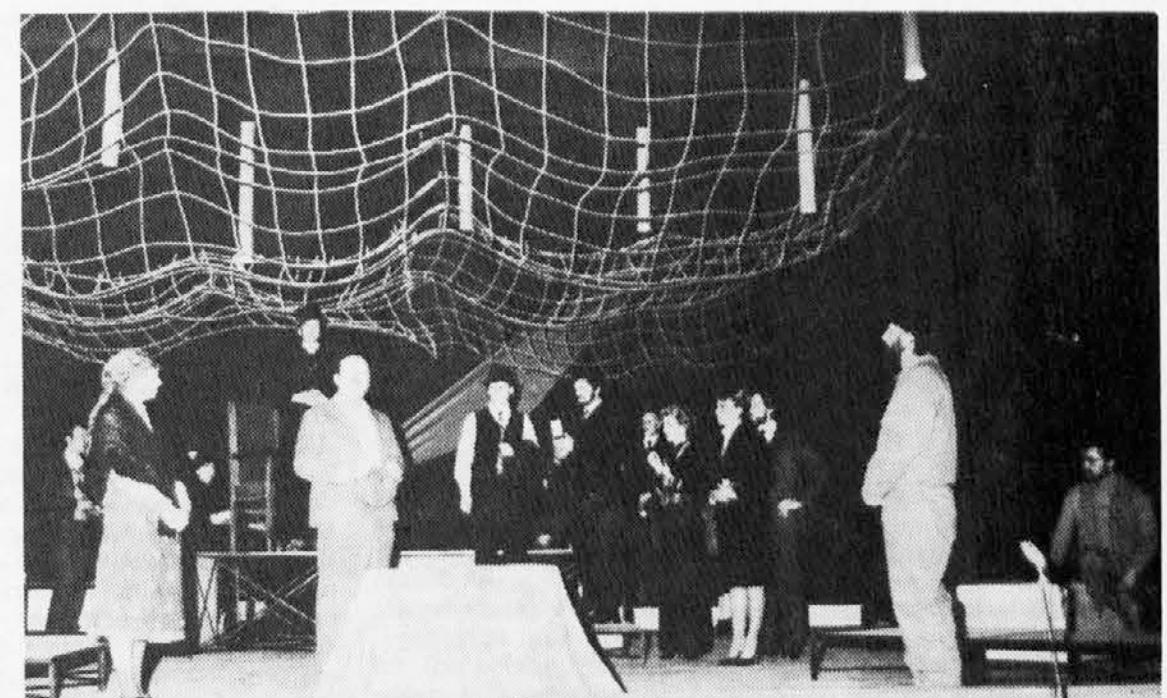
Delo je v beneško narečje »prevedel« Izidor Predan režiral pa Adrijan Rustja. V njem so nastopali: Romano Canalaz, Bruna Chiuch, Franco Qualizza, Paolo Duriavig, Mario Vogrig, Antonella Loszach, Michele Qualizza, Luciano Qualizza, Renzo Gariup, Mario Bergnach, Marco Cerinetig, Sandro Vogrig, Marco Clodig, Gianni Trusgnach, Sandro Giro, Michele Canalaz, Giacomo Canalaz, koordinator Aldo Clodig, scena Renzo Rucci, Carluccio Gariup, Donatella Ruttar, kostumi Rosina Zufferli, so pomagali Loretta Canalaz, Daniela Lauretig, Al- do Martinig.

Pri režiserni Adrijanu Rustji smo se pozanimali, zakaj

(Nadaljevanje na 2 strani)

Emigracija v slikah

Zgodovina izseljevanja, ki je tako močno spremnila demografsko sliko Benečije, še ni napisana. Toda važen prispevek k spoznavanju tega pojava ponuja razstava Izseljenec Nadiških dolin, ki so jo priredili v okviru letosnjega dneva emigranta v društvu Ivan Trinko v Čedadu. Na razstavi, kjer je na ogled več kot 500 slik, so člani fotokrožka KD Rečan obravnavali emigracijske tokove od prejšnjega stoletja pa vse do šestdesetih let našega stoletja. V prvem delu prikazujejo žensko emigracijo. Sledi sezonsko izseljevanje v Rusijo. Avstrijo, na Madžarsko iz časov avstro-ugrske oblasti, ki je privelo celo do nastanka beneško-slovenske naselbine v Rusiji. Prvi val množičnega izseljevanja se je pojavit v času pred drugo svetovno vojno, ko se je veliko število Benečanov presejilo v prekomorske države. Po vojni, do šestdesetih let, pa je bilo značilno izseljevanje v evropske države, zlasti v Begijo. Danes se pojavlja nov lik izseljenca, ki zatočasno dela v državah v razvoju. Izseljevanje danes usiha, njegove posledice pa se nam prikazujejo v vsej tragičnosti, če primerjamo število prebivalcev v Benečiji leta 1921, ko jih je bilo 17.640, z zadnjimi podatki ISTAT, ki beležijo le 6.983 Benečanov. Prireditev razstave pa nočjo opozarjati le na negativne posledice emigracije, zato so v uvodu v razstavo poudarili, da je emigrant v tujini okreplil možnost sprejemanja novih izkušenj, vzpostavil stike z najrazličnejšimi suprostimi, kar ne predpostavlja zanikanja lastnih etničnih in jezikovnih značilnosti. S tega vidika je pomemljiv prispevek, ki so ga izseljeni dali in ga dajejo v boju za samoprepoznavanje Benečanov.

Nastop Beneškega gledališča in pevskega zboru Rečan na 20. dnevu emigranta v Čedadu. (foto M. Kuzmin)

Al ventesimo Dan emigranta

No ai discorsi celebrativi: la crescita politica e culturale parla per noi

Le luci si sono spente e il sipario è calato sul ventesimo «Dan emigrante». Venti anni sono un traguardo significativo, la testimonianza di una volontà di esistere e di contare che non può essere soffocata. Gli anniversari spingono a fare un bilancio dell'attività svolta e molto spesso portano con sé anche discorsi celebrativi e retorici. Non è stato il caso della manifestazione che si è appena conclusa. Come ha detto il responsabile della commissione culturale della Unione economica e culturale slovena Aldo Clodig, la scelta del Dan emigrante di quest'anno, che è stato contraddistinto da tutta una serie di novità, è stata quella di far parlare i fatti. Novità come dicevamo, ce ne sono state molte. In primo luogo non ci sono stati discorsi introduttivi e di saluto che ormai facevano parte della tradizione e che hanno sempre lasciato un sapore d'amaro in bocca. Alle promesse non sono mai seguite i fatti...

La manifestazione è subito entrata nel vivo e sul palco si sono succeduti artisti giovani, e meno giovani che hanno presentato la situazione musicale attuale in Benešia, che va dalla conservazione e valorizzazione della tradizione, con la presentazione di due fisarmonicisti giovanissimi, fino alla produzione rock del gruppo di Marino Blasutig che è stata accolta calorosamente soprattutto da parte del pubblico giovanile e che testimonia la vitalità creativa degli sloveni della Benesia.

E' seguita la rappresentazione de Il servo Jernej di Ivan Cankar, uno dei massimi esponenti della letteratura slovena. Un testo drammatico in cui si è presentata la ricerca del servo Jernej, simbolo di tutti gli oppressi, cacciato vecchio e stanco, dopo la morte del proprietario dalla casa dove ha lavorato 40 anni, ricerca del riconoscimento dei suoi diritti, conclusa con un gesto di ribellione: l'incendio della proprietà. La somiglianza con la situazione degli sloveni della provincia di Udine, che ormai da troppi anni sono alla ricerca del riconoscimento dei propri diritti, è

più che evidente. Un gesto di rivolta quello di Jernej che non è distruttivo, ma che vuole simboleggiare e allo stesso tempo stimolare in modo più aggressivo la presa di coscienza e la necessità di una maggiore coesione di tutti gli sloveni nella battaglia che stanno conducendo per l'ottenimento di una tutela legislativa globale.

All'uscita dal teatro abbiamo cercato di verificare le impressioni e le valutazioni del pubblico che, bisogna riconoscere, sono state contraddittorie. Molti sono rimasti un po' delusi, si aspet-

(Continua a pag. 2)

ZAHVALA ZA VOŠČILA

Uredništvo in uprava »Novega Matajurja« sta prejela za božične praznike in novo leto številna voščila od posameznikov, javnih ustanov, kulturnih društev in političnih strank.

Ker nam je nemogoče vsem osebno odpisati, se za izražene simpatije in spodbude iskreno zahvaljujemo s temi kratkimi vrsticami. Obenem pa želimo vsem še enkrat srečno in uspehov polno novo leto.

Odgovorni urednik
Izidor Predan

RINGRAZIAMENTI PER GLI AUGURI

L'amministrazione e la redazione del «Novi Matajur» hanno ricevuto per le feste natalizie e per il nuovo anno numerosi auguri da parte dei singoli, Enti pubblici, circoli culturali e partiti politici. Trovandoci nell'impossibilità di rispondere personalmente a tutti e, comossi per tanta simpatia ed espressioni di incoraggiamento, ringraziamo sentitamente con queste poche righe, ricambiando a tutti gli auguri di un felice anno nuovo.

Il direttore responsabile
Isidoro Predan

HA CHIUSO I BATTENTI LA "CONTINENTAL", I NOSTRI VALLIGIANI SENZA LAVORO

La Continental, una azienda che è nata nell'area consorziale della XI zona industriale, nata soprattutto per dare risorse occupazionali a una zona come quella del Cividalese e delle Valli del Natisone, ha chiuso i battenti.

Ha chiuso i battenti alla faccia dei lavoratori, alla faccia del Consorzio Sifo, alla faccia dell'Assessorato all'Industria che aveva a suo tempo elargito contributi regionali (141 milioni) ed agevolazioni da parte di enti preposti.

L'umiliazione dei lavoratori colpiti da questa enesima prova di arroganza padronale, (il 40% degli addetti sono i nostri valligiani), questo nuovo attacco all'occupazione che stiamo subendo, (vedi Italcermenti, Manzane ecc.), non può passare inosservata né tollerata.

PROSTE CONE OB MEJI

Vlada je naklonjena deželni odbor pa ne

Veliko zanimanje je zbulil predlog, ki ga je vlada v načelu sprejela, komunističnih poslancev, med katerimi je tudi Furlan Baracetti, v poslanski komisiji za zunanje zadeve o ustanovitvi nekaterih prostih con na obmejnem področju.

Gospodarski krogi so pokazali zanimanje za nastanek majhnih prostih con, nekaterih tudi na območju videmske pokrajine, kjer bi z uvedbo olajšav in spodbudnih ukrepov pomagali razvijati gospodarske odnose med Jugoslavijo in Evropsko gospodarsko skupnostjo. Tudi na območju Benečije so to možnost dobro sprejeli, posebno gospodarski operatorji in javni upravitelji, med temi tudi čedajski župan.

Stranke v deželi so različnega mnenja o tem vprašanju. Deželni odbor nasprotuje prostim conam, naklonjeni pa so jim nekateri demokristjanski in socialistični svetovalci. Na splošno orientacija ni negativna, le dežela se izgovarja, da ni pristojna odločati o zadevah, ki sodijo v vladno in mednarodno odgovornost.

Kaj pa prosta cona na Krasu? Ta bo zamrznjena, dokler Tržačani ne bodo spremenili svojega mnenja (če ga bodo kdaj spremenili!) o gospodarski prihodnosti mesta.

NOTA ECONOMICA

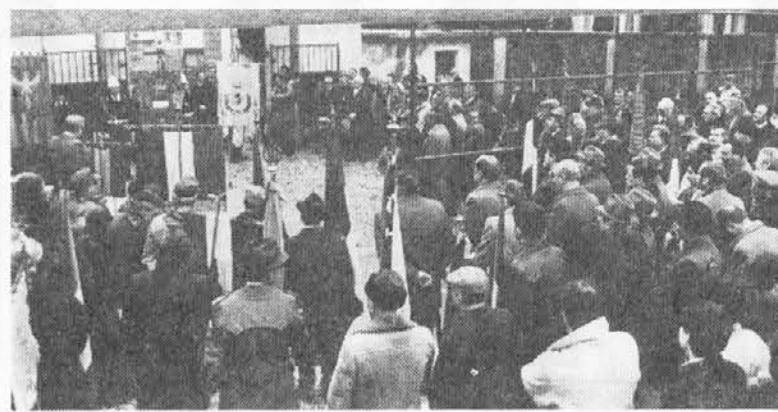
Zone franche: Ok del governo, "ni" della Regione

Ha suscitato notevole interesse l'accoglimento, in linea di massima, da parte del governo italiano, della proposta formulata dai deputati comunisti (fra cui il friulano Baracetti) alla Commissione Esteri della Camera, sulla costituzione di diverse zone franche nelle aree confinarie. L'interesse del mondo economico è giustificato dal fatto che la costituzione di piccole zone franche, di cui forse un paio nell'Udinese, porterebbe ad una serie di agevolazioni, incentivi e possibilità di sviluppo delle relazioni economiche con la Jugoslavia e la Comunità Europea. Anche in sede locale si sono espresse voci favorevoli, oltre che dagli operatori economici, dagli amministratori, come — ad esempio — il sindaco di Cividale.

In Regione la proposta ha diviso i partiti, per cui al «no» della giunta, si è accompagnato il sì di alcuni consiglieri democristiani e socialisti. Tuttavia il responso non è del tutto negativo: la Regione, infatti, afferma solo la propria non competenza a decidere, poiché le zone franche sono materia governativa ed internazionale. E la zona franca sul Carso? Questa rimarrebbe «congelata» fino a quando i triestini non cambieranno idea, se la cambieranno, circa il futuro economico della città.

Novih 325 milijard lir za osimske sporazume

Komisija za zunanje zadeve v poslanske zbornice, ki ji predseduje Giulio Andreotti, je dokončno odobrila, refinansiranje ratifikacijskega zakona osimske sporazumov v skupinem znesku 325 milijard lir. Ustrezni državni ukrep predvideva med drugim dodelitev izrednega prispevka 250 milijard lir deželi Furlaniji - Julijski krajini do leta 1985 za nadaljevanje in dopolnitve del in naložb, ki jih je dejelna uprava že začela na osnovi izvršilnih odllokov po ratifikaciji osimske sporazumov na področju prometnih infrastruktur, industrijskih, pristanskih, kulturnih in znanstvenih dejavnosti.

Komemoracija ustreljenih partizanov v Čedadu

Partizani so se borili tudi za boljšo družbo

**Padlih se spominjamo tudi zato, da bomo vedeli,
koliko so nas stale svoboda, mir in demokracija**

V nedeljo, 19. decembra sta ANPI-APO in občinska uprava v Čedadu pripravila svečano komemoracijo za osem partizanov, ki so bili ustreljeni 18. decembra 1944. leta na mestem športnem igrišču. Med ustreljenimi partizani, ki jih je nacifašistično sodišče obsodila na smrt, so bili tudi trije Slovenci.

Po maši v Veliki cerkvi je šel sprevod po mestnih ulicah do športnega igrišča. Na čelu sprevoda je korakala godba na pihala in igrala partizanske pesmi. Za godbo so nosili predstavniki bojevnih organizacij svoje prapore, prav tako so bili prisotni praporji nekaterih sosednjih občin, seveda, je bil med njimi tudi tisti iz Čedadu, ki je bil odlikovan letosnjega 25. aprila z srebrno kolajno za vojaške zasluge v odpornikem gibanju. Sledili so govorji pred spominsko ploščo. Prvi je spregovoril prof. Gino Lizzero - predsednik sekcije ANPI v Čedadu. Za njim je pozdravil vse prisotne čedajski župan dr. Pascolini, slavnostni govornik pa je bil predsednik deželnega odbora in član vsedržavnega odbora ANPI Federico Vincenti.

Po svečanosti na športnem igrišču so se udeleženci še poklonili spominu stotinam antifascističnih žrtev ki so jih postrelili na obrežju reke Nadiže, ob obzidju kasarne Francescatto, o katerih obstaja dokumentirana knjiga, ki jo je napisal prof. Giuseppe Jacolutti iz Čedadu.

Federico Vincenti je v svojem govoru dejal, da se vsako leto zato spominjamo padlih, da bomo vedeli, koliko so nas stale svoboda, mir in demokracija. Vincenti je dejal, da so se garibaldinci res borili za nacionalno osvoboditev, res pa je tudi, da so se borili za boljšo družbo, da bi Republika postal prijeten dom za vse njene državljanke.

Zborovanje hoče pokazati našo budnost in našo pripravljenost, da branimo Republiko pred napadi teroristov, skritih in tajnih sil, ki hočejo slabo Republiku, ki ubijajo njene najboljše sinove. Te skrite sile preprečujejo, da bi prišla resnica na dan, da bi se izvedelo, kdo je ubil generala Della Chiesa, našega partizana in hrabrega borca za red v Italiji. Vincenti je nato obsodil poskus, da v televizijskih oddajah rehabilitirajo Mussolinija. Dovolj je z dvojno igro, je dejal.

Leto 1982 je bilo leto Garibaldija, ne pa leto človeka, ki je uničil ugled, ki si ga je Italija pridobila v svetu s preporodom. (Na slike je videti komemoracijo na športnem igrišču. Foto Claudio Vincenti).

Dan emigranta . . .

(Continuazione dalla 1^a pag.)

tavano una commedia e questa volta non hanno riso. Altri hanno affermato di aver fatto un po' di fatica a seguire lo spettacolo: «E' stata una novità», «Non siamo abituati». Tanti hanno invece sottolineato la qualità della manifestazione, il contenuto della rappresentazione: «Cankar quando ha scritto questo testo ha pensato ai beneciani», il salto qualitativo del Beneško gledališče e la versione dialettale dell'opera che è risultata interessante e stimolante anche per chi conosceva in precedenza il lavoro e aveva avuto modo di vederlo già rappresentato. Sebbene in misura diversa, il messaggio e il significato della manifestazione sono stati tuttavia colti da tutti.

Senza discorsi celebrativi, dicevamo, tuttavia la protesta degli sloveni c'è stata e non solo nell'opera rappresentata. Durante tutta la prima fase dello spettacolo infatti, alcuni giovani della Benečia hanno scritto dei cartelli di protesta e innalzato uno striscione in cui si chiede la tutela globale. I giovani presenti sul palco hanno testimoniato la loro volontà di essere protagonisti della battaglia che le organizzazioni

ni slovene stanno conducendo per il riconoscimento dei propri diritti, senza autocomiserazione, al contrario con una precisa volontà e un pizzico di allegria. Non hanno saputo resistere al ritmo della musica nemmeno i cartelloni di protesta appesi sul palco. Non era questo un espediente scenografico, ma una vera e propria manifestazione, a stento contenuta dal palco e che preannuncia un'azione più incisiva.

Iole Namor

Dan emigranta . . .

(Nadaljevanje s 1. strani)

so se odločili za postavitev na oder Cankarjeva Hlapca Jerneja. Povedal je, da so imeli poleti seminar za najmlajše in neizkušne člane Beneškega gledališča, ki so ga vodili Kobal, Verč in Frandoč. Na njem so za praktično vajo vzeli Hlapca Jerneja. Od tod ideja, da igro predstavijo na dnevnu emigranta.

«Sicer pa gospodarske politične in kulturne razmere v Benečiji podpirajo takšno izbiro. Naš Hlapac Jernej oživlja nesmrtno Cankarjevo povest, velik proglaš, v katerem se bodo z uresničenjem materijalnih pravic dosegle tudi narodnostne pravice, tiste, ki jih beneškim Slovencem še vedno odrekajo», je

Politično življenje Vita politica

Delegacija PSI v Tolminu

V Tolminu, kjer je bila gost občinske konference Socialistične zveze delovnega ljudstva, se je mudila delegacija PSI iz Čedadu in Nadiških dolin. Delegacija PSI so se stavljali Marinig, Venuti, Pasta in Carlig.

Na sestanku, ki je potekal v prijateljskem vzdusu, so se pogovarjali o številnih aktualnih vprašanjih, ki zadevajo Italijo in Jugoslavijo in ki se v naših krajih kažejo v osimskih sporazumih in njihovem izvajaju, o vprašanjih zaščite slovenske narodnosti skupnosti in o možnostih ublažitve sedanjih valutnih omeitev, ki jih je Jugoslavija uvela za svoje državljanje, kadar prehajajo mejo.

Delegazione PSI in visita a Tolmino

Si sono incontrate a Tolmino in Jugoslavia le delegazioni del Psi per il Cividalese e le valli del Natisone e dell'Alleanza socialista del popolo lavoratore. Le delegazioni socialiste erano composte da Marinig, Venuti, Pasta, Carlig.

Nell'incontro si è discusso, fra l'altro, dei problemi inerenti l'applicazione del trattato di Osimo, la tutela della minoranza slovena, la possibilità di modificare le attuali restrizioni valutarie da parte della Jugoslavia.

KPI predлага ustanovitev sklada za razvoj Benečije

Parlament je pred kratkim odobril ponovno finanisanje obnove potresno področja v naši deželi in izvajanje osimskih sporazumov. Gre za več tisoč milijard, zato je razumljivo, da se ljudje sprašujejo, kako bodo ta sredstva izkorisčena. O tem so nedavno razpravljali v Čedadu na konferenci komunistov iz Benečije in furlanske nižine okoli Čedadu in Manzana.

V uvodnem poročilu je področni tajnik Giuseppe Blasetig predstavil predlogi KPI za razvoj obmejnega področja Furlanije in Benečije. Iz sredstev za obnovo potresnega področja in izvajanje osimskih sporazumov, naj se ustvari poseben finančni sklad, predlagajo komunisti, ki naj zagotovi investicije na industrijskem, kmetijskem in turističnem področju obmejnega pasu naše dežele, kar je živiljenskega pomena za Slovence videmske pokrajine, ki zahtevajo ne le jezikovne in narodnostne pravice, temveč tudi jamstva za družbeni in gospodarski preporod. Treba je tudi širiti gospodarsko sodelovanje z Jugoslavijo in okviru mesanih industrijskih prostih con na celotnem obmejnem pasu. Sledili so predlogi za razvoj kmečkega turizma, okrepitev zadružne dejavnosti, živinoreje, vinogradništva, gozdarstva in lesne industrije. Seveda, je poudaril Blasetig, morajo vsi ti načrti biti urešeni s sodelovanjem prebivalstva.

Debbono inoltre essere sostenute la zootecnica e la viticoltura. Interventi specifici sono previsti anche nel settore dell'industria della sedia.

Naturalmente tutti questi interventi devono essere realizzati in collaborazione con gli enti locali e con il coinvolgimento degli interessati. E' seguito un ampio e qualificato dibattito. Erano tra i presenti il capogruppo del PCI al consiglio regionale Renzo Pascolat, il segretario della LC di Tolmino Vlado Uršič, il presidente del consorzio per lo sviluppo industriale del Friuli orientale Jacolutti e rappresentanti politici e sindacali.

Furlansko gibanje hoče razkosati deželo

Deželo Furlanijo - Julijsko krajino je treba razkosati in dvoje. Ustanoviti je treba dve novi deželi. V prvi, Furlaniji, naj bi bila ozemlja sedanje videmske, pordenonske in goriške pokrajine. V drugi pa bi sameval Trst. To je stališče Furlanskega gibanja, stranke, ki ima sicer zelo malo težje v Furlaniji in med Furlanije in Manzana. Deželni Kongres Furlanskega gibanja v Gorici tajnik Marco De Agostini. Govornik ni niti dopustil možnosti, da bi ustanovili posebno pokrajinsko avtonomijo, po zgledu bočenske in tridentinske, za katero se zavzemajo nekateri tržaški krogi. Hoče razbitje sedanje dežele in amen. Po njegovem Trst izkorisča Furlanijo prav tako kot jo izkorisča osrednja rimska vlada. Avtoceste, hitre železnice, hitre ceste, naftovodni in plinovodni, ki povezujejo Trst s Srednjim Evropo so podobni vojaškim služnostim, vse na škodo Furlanov. Slovencem, ki bi ostali razdeljeni v dve deželi, pa bi bilo treba dati tako avtonomijo, ki bi odgovarjala teritorialni prisotnosti Slovencev v dolinah, upoštevajoč karakteristike zgodovinskih naselitev.

Furlansko gibanje se seveda zavzemata tudi za upoštevanje furlanske kultурne, kot uradnega jezika, kot jezik načine, za širšo furlansko kulturo in povečano univerzo, za gospodarsko avtonomijo. Manjka pa sedaj FG tista ljudska opora, ki jo ima podobna lokalna formacija, Lista za Trst v tem mestu, je še dejal De Agostini. Furlanska družba ne sledi smernicami Furlanskega gibanja. Slo je praktično za vrsto zahiev in v podobnem tonu so govorili tudi drugi člani gibanja, ki so segli v razpravo.

An ist sam vidu "Senjam,"

Anita Tomasetig je zapela pesem, ki je zasedla prvo mesto. Besedilo in glasbo je napisal kantavtor Checco Bergnach. Pela je pesem «Te prosim, o muoj Buog».

Začne, po navad, uoz nič, tu kakim koté beneških dolin, se zdere ku nov studeDAC, ki teškuo najde novo žilo za prit na luč. Te parve note, parva melodija, al pa te parve besiede, ki zbude še druge in tista majhana roja se šier in pesmi ratajo dvie, tri, štier . . .

Adna gu dreških gorah, druga v Srednjem, ta trečja v Reziji in takuo napri, in vse se bližajo gor prout na Liesa in tle naidejo še besedil, še melodij, dok jih na rata no rieko, ki društvo Rečan gleda zbrat in vsakemu dat svoj prestor.

Tle začne duga pot od Sejma beneške pesmi, pot ki vsake leto je drugače, pa vsaki krat parpeje puno, puno Benečanu na tole srečanje, ki je ostalo navadno in če se pretarga, nam bo zaries ki manjkalo vsemi.

Počau se preca nardi oku teh pesmi, se začnejo zbirat godci: Bepo, Miha, Nino, Roberto, Keko. Potle pievci Franco in Guido, Rino in Giovanni, ki pridejo od deleča, Graziella, Anna, Anita, Marino, Claudio, Robi, Marko, Lujcan; potle pridejo še druz ki pomagajo in uodā se nazaj zdere in gre napri.

Vsako an tarkaj zaleti tu an kaman, se varne al pa gre oku njega, pobrē kajšno stvar, ki bi tiela pejat za sabo, pa je previč teška, in jo nazaj pusti. Potle pohiti zak čuje de je ostala odzad, pa se nazaj vprede v drugo težavo in se zdi de atu konča nje letanje. Pa nie takuo, je zadost no malo vietra dobre voje in se vse nazaj zgane, ker vsi vedo, da se muora prit v muorje za uro, za tisto uro ki, na viem duo, je jau de muora bit.

Do sada je šlo takuo in Senjam je paršu že deset krat v muorje, in vsaki krat je razveseliu vse tiste Benečane, ki so tiel zamudit an par ur za pogledat tole veselo stvar.

Sada je mier! Se postraja zadnje stvari, zak potle bo muorlo vse teč ku po oj, in nobedan se ne smie pošulit, čene bo muoru čakat no lieto za se nazaj zadriet!

Kar tisti buj frišni, ki čejo ušafat kandrejo, že tučejo na vrata, ker vone je mraz, se začne nazaj vse mešat. Ku kar u verine začne plesat «živa nit», vsi ved de je, pa obedan na vie ka je. Adan se usedne, drug hode notar an uon, te treči kadi, četarti . . . četarti gleda pred se in na guori, misle kakua je ratalo de se je znajdu atu, se mu tresejo noge, dua ga je parpeju? Bi teu iti, pa na vie kua an kam! Kajšan se postraja in mu na gre nič pru. Dvorana se pun, pa počas, manjka malo in je šele kajšna kandreja prazna. Na bo ljudi! Smo diejal za nič! Buoš, takuo... Dvorana se pun, smo šli čez uro in niesmo še začel! Al gremo? Kie so godci? Kam si se zgubiu? Alé, alé notar!

— Ne stuoj odpriet luči, dok na začnemo šigle!
— Ki zadno šiglo?
— Rožica neba
— Ah! Ja ja, notar, notar!
In gre! - Tama v dvorani! - Muzika! - Barvane lučil! - Roži... vse luči! Senjam je začeu, in gre, gre čez dve ure muzika, napovedanja na odru, aplavzi, aplavzi v dvorani. Dvorana je popunoma puna, ljudje so veseli, scena je liepa, pru liepa. Parva zahvala

gre otruocim in učiteljem osnovne šouole tle s Hlocja, ki so jo napravili, an tudi Donatel an Renzu, ki so jo dopunili.

Je na krasna liepa vičer, na sredu dnega beneškega placa, pod adno smrieko puna zvezdi, in snieh... Piesmi, nove piesmi, gredo napri, adna za drugo, ljudje sodijo, ta parva udobi puno votu, te druga puno aplavzu, buj ki se gre napri, buj se let arzbija.

Takuo gre v dvorani in na odru, pa ta zat? Deb se moglo opisat vse kar se gaja! Tek jo je že pieu, ga skarbjo voti, tega ki ima šele za piet, ga skarbi nota.

— Al si video, je adan, ki mi je dau samuo an voto! Kuo se more! Tistem na grem pru po rit!

Tist jo ima z mano!

— Pa te drug ti jih je dau pet, tistega si ga pa podku!

— Duo je tisti, ki mi je dau «adan»?

— Kuo začne moja piesam, povjejmi, povjejmi!

— Maš še pu ure cajta!

— Ne, povjejmi, kuo začne Dol luči, tiste luči od televizjona mi fardamajo vso «atmosfero! Mučajta. Alé!

Začni, pa ne takuo za cajtam! Bo, bo, an tele se je ujeu, an tale bo.

Tista «živa nit» ratava zmjeram le buj živa, še Loreta in Margherita buj živahnopovedujejo, in vse teče ku po

oj ... in če tudi kajšan se je kieki zapledu, obedan nie pada in tuole je dobro.

Vsi so zapiel in tle pride notar novi beneški čudež, «Veselo rapotanje». Od nje vam na viem, ki an kuo poviedat, se jih muora samuo videt! In če se more, videt jih od deleča je buoš, ku od bližu!

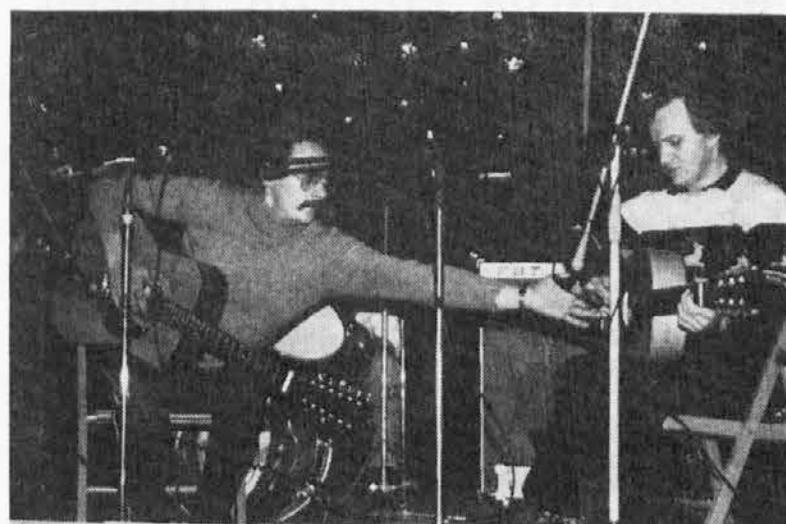
Potle adna piesam, so jal, da je tud udobila, pa tuole so vam že druz pravli, zadnji aplavzi, luči na odru se umueré, se odprejo v dvorani, ljudje gredo veselo in se zgube po gostilnah, ostanejo tisti buj tardni, ki zaprejo luči an vrata.

Takuo sem ga ist vidu tele «Senjam», na viem al sta paršli tle do tuot, pa če sam vam stuoru zamudit nomalo cajta, ne stuorta jo imiet z mano, za napri pridita gledat al je takuo al pa ne!

A. C.

To stran posvečamo Senjamu beneške piesmi ki je letos doživel svojo 10. izvedbo. Gre za pomemben jubilej, ki zaslubi vso našo pozornost. S tem smo hoteli izkazati priznanje vsem tistim, ki se nesebično trudijo pri organizaciji te pomembne beneške manifestacije.

Fotokronika s Senjam

Giovanni Di Lenardo in Rino Chinese iz Rezije sta s pesmijo «Paak» zasedla prvo mesto za najboljše besedilo.

Marino Blasutig (desno), ki je zasedel prvo mesto za muziko.

Veselo rapotanje (na sliki vidimo Franka Qualizzo, člana Beneškega gledališča) je zabavalo občinstvo na Senjamu.

Del občinstva v telovadnici na Lesah na Senjamu. Na sliki je videti število točk, ki jih je občinstvo prisodilo za pravkar zapeto pesem.

Te prosim, o muoj Buog

Najboljša pesem

Ist te prosim, o muoj Buog,
kadar zjutra me zbudis,
pokazaj mi zlo počaso
vse reči okù mené.

Pokazaj mi jih počaso,
de se sprime tu mené
vsa dobruost, ki morem dat,
lepota in nadužnost.

Ist te prosim, o muoj Buog,
kar me varješ gor na diele
zleleč od moje hiše,
varvi tudi mojé ljudi.

An kar trudan ist se ustavem,
obleči me ti počaso
z željami in s pridnostjo,
ist te prosim, o muoj Buog.

O muoj Buog, kar tu pastjejo
dol se varžem, prosim te,
pihi v pamet vsem ljudem
rahlo an vietrič veselja.

Besede in muzika: Checco Bergnach.
Jo je piela: Anita Tomasetig.

Takuo naprej

Pesem z najboljšo glasbo

Ti se dan mae pàak,
twoj križ tana hrte;
wse ta sa bojy,
duvi zakoj to iso.
Ziz no hrast taw no drugo
ti farknes two net
anu na sa love
čenča o zabet.
Anu two hišo ti se počnew
anu ta parve mir ti se wže rivow.

Ti se dan mae pàak,
ti se dàaš čas
anu počasu ti ti tičeš
pa či osan nogu ti maš.
Anu no drugo net
ti wstaveš dan druge krej,
ti maš klowčeč tuw rite,
ti sa na wstawjaš mwej.
Anu two hišo ti se skorō rivow
anu ti manča šče koj krow.

Anu tuw gozde
sa čulu brunžet,
to gre na isi krej,
hite, tace sa skret!
Anu ta mušun
an ma sa na boji,
e šow wlastet do-na te vie
fes ta nad mlu.
Anu e muknuw injan spet gozd,
anu pa naco sa gre spat čenča est.

Besede in muzika: Rino Chinese.

Paak

Pesem z najlepšim besedilom

Mama je pravla, de kar je bla mlada,
tu vasi, tuk je živiela,
obedna čeča nie bargeške nosila.
Vse so se bale, de jih bojo za kuorbe imiel
an de bojo od vsieh zapuščené.
Kar an dan je paršla damu
potle, ki je puno po sviete dielala,
adná čeča, ki je bargeške nosila.
Je bila zlo fajna, obednega se nie bala,
pa ist niesam biu teu bit
na nje prestoru,
take so ji guoril.
Pa ona je bla zlo kuražna
an obednega nje poslušala,
takuo jih je nosila le naprej,
jih je nosila do smarti.
Takuo, donašnji dan
vse čeče nosijo bargeške
brez se mäsa glavjat
an obedan jím na nič die.
Potà an dan je paršu an puob,
ki je pustu zrast duge lase,
potà so paršli, so paršli še druz,
še druz drugač an druz drugač
an takuo naprej an takuo naprej
an takuo naprej do smarti.

Besede in muzika: Marino Blasutig.

V gostilni Al Giardino v Špetru

NOVOLETNO SREČANJE DELAVCEV GRADBENEGA PODJETJA BENEDIL

Pozdravne besede deželnega odbornika Renzulija

Po dobri stari navadi so se uslužbenci gradbenega podjetja BENEDIL, ki opravlja svojo dejavnost v Nadiški in Terski dolini, na novo leto srečali v gostilni Al Giardino v Špetru in si v prijetnem razpoloženju voščili praznike.

Poleg zaposlenih v tem podjetju so bili na družabnem srečanju navzoči pooblaščeni administrator Dino Del Medico, deželni odbornik za emigracijo in za delo Renzuli, deželni svetovalec Romano Specogna, pokrajinski svetovalec Paolo Petricig, predstavniki Ljubljanske banke, krajevih oblasti, inženirji in geometri, ki sodelujejo s podjetjem BENEDIL.

Pooblaščeni administrator Dino Del Medico je vsem zaželet vesel božič in srečno novo leto 1983, pa čeprav razmere niso takšne, da bi dovoljevale preveč optimistične napovedi.

Ko je odbornik Renzuli pozdravil v imenu deželnega odbora, je poudaril pomembnost podjetja BENEDIL, ki zaposluje okoli 60 oseb, za območje Benečije. V svojem kratkem nagovoru je odbornik pohvalil deželni zakon znan kot zakona št. 546 bis, ki govorja o finančiranju deželnega razvoja. Odbornik je ob tem poudaril, da je potrebno uporabljati denar za tiste sektorje, ki so se pokazali gospodarsko pomembnejši. V ugotavljanju prednostnih sektorjev in podjetij je ključ za razvoj Benečije, je dejal, nikakor pa ne more biti rešitev v posnemanju razvojnih modelov šestdesetih in sedemdesetih let. Takratne velike industrijske koncentracije so pokazale v sedanji italijanski in mednarodni kraljični gospodarski krizi in v sociogospodarskih spremembah vse svoje šibkosti. Odbornik Renzuli je bil nadalje prijetno presenečen nad zmerno optimističnim govorom Dina Del Medica, kar je v nasprotju s splošnim pesimizmom, ki vlada v gospodarskem svetu.

Po uvodnih pozdravnih besedah in voščilih je družba vsem svojim uslužbencem poklonila novoletno darilo. (Na slikah vidimo omizje z delavci in sodelavci podjetja Benedil in Dina Del Medica v družbi deželnega odbornika Renzulija in pokrajinskega svetovalca Petriciga).

Pojejo dijaki srednje šole.

Pevski zbor Pod lipo.

CONCERTO ANCHE ALLA DE RUBEIS

Anche gli alunni della scuola Media «De Rubeis» di Cividale hanno dato vita ad un concerto natalizio con melodie, musiche e canti scritti e musicati dagli stessi studenti. Il concerto di Natale è stato curato dalle prof. Valentina e Angela Petricig, che vi hanno profuso tutta la loro sensibilità artistica e la passione per la musica. Ai concerti hanno partecipato tutti gli alunni con i loro insegnanti. Nella foto: un momento del concerto nell'auditorium della «De Rubeis».

S. Pietro al Natisone

Via agli incontri culturali "Benečanski kulturni dnevi,"

Il traguardo del decimo ciclo dei «Benečanski kulturni dnevi» doveva in qualche modo essere solennizzato: dieci anni di qualificati interventi in ogni campo culturale e nei vari settori economici, sociali, linguistici meritano una attenzione particolare non solo dal pubblico, ma anche dagli organizzatori.

L'Agraria di Cividale, già «fiore all'occhiello» dell'istruzione tecnica, difende con forza le posizioni acquisite: insegnanti, allievi ed amministratori sono in subbuglio e così anche in consiglio provinciale si sono manifestate grosse perplessità.

Il presidente Englaro, per tenere unita la maggioranza, è stato costretto a rifiutare la votazione punto per punto, con il risultato di raggiungere la sospirata approvazione del programma, fra cui la richiesta del biennio agrario di S. Giorgio.

Si tratta di un ciclo di carattere strettamente economico perché propone un aperito confronto di idee circa lo

sviluppo economico di una zona per diverse ragioni periferica e particolare. Di qui il titolo generale del ciclo: «La Benetia ad una svolta: emarginazione o sviluppo?».

Alla serata inaugurale, dopo il saluto del Sindaco di S. Pietro al Natisone, del presidente della Comunità Montana delle Valli del Natisone, del presidente del consiglio regionale Mario Colli e del responsabile del Centro studi Nadiška, sarà data la parola a due esperti di sociologia ed economia, il dott. Bratina e il dott. Grandinetti. Saranno presentati dalla dott. Laura Bergnach, coordinatrice del gruppo organizzatore.

Seguiranno tavole rotonde altrettanto impegnative, alcune delle quali dovranno attenersi al concreto ed allo specifico, una tavola rotonda dei partiti ed un incontro conclusivo fra le massime autorità della nostra Regione e della Slovenia.

ŠPETER SLOVENOV

Dobra raven nastopov na božičnem koncertu

Tudi letos se je cerkev sv. Petra in Pavla v Špetru Slovenov napolnila do zadnjega kotička za tradicionalni božični koncert. Nastopili so organista Annarita Trossolo in pevski zbor Pod lipo, Rečan ter Nadiški puobi, ki so predstavili izbor najlepših božičnih pesmi; med njimi je bila večina slovenskih.

Zbor nižje srednje šole iz Špetra Slovenov, ki ga vodi profesor Antonio Specogna, pa je dobesedno navdušil občinstvo in ustvaril pravo božično vzdružje. Dijaki, večina katerih obiskuje glasbeno šolo v Petragu, so s svojim izvajanjem dokazali kako vosteni raven, ki prekaša vsak šolski nastop. Pomen prireditve je med drugimi poudaril vodja Nadiških puobov Giuseppe Chiabudini, ki je podčrtal važnost posredovanja, zlasti mladini, bogastva slovenske ljudske kulture, katere važen del predstavlja tudi božične pesmi.

San Pietro al Natisone

Concerto di Natale

La grande chiesa di S. Pietro e Paolo di S. Pietro al Natisone si è di nuovo riempita il pomeriggio di Natale per un grande concerto corale e strumentale dei cori delle Valli del Natisone e dell'organista Annarita Trossolo.

Presentati dall'ins. Marina Ciccone, vi hanno partecipato i cori: Pod lipo, diretto dal maestro prof. Antonio Specogna, Nadiški puobi, dal maestro Giuseppe Chiabudini e Rečan, dal maestro Antonio Qualizza. A questi si è aggiunto, portando forse la nota più bella e sentita, il coro della Scuola media di S. Pietro, diretto anch'esso dal prof. Specogna. Ognuno con il suo ben definito carattere, i tre cori valligiani hanno eseguito diversi canti natalizi, la maggior parte dei quali tratti dalla tradizione slovena popolare, canti che deb-

bono essere cantati — come ha detto Chiabudini presentando i propri — per essere trasmessi ai giovani, così come finora hanno fatto gli appassionati della nostra cultura.

Notevole l'impegno artistico dei ragazzi della nostra scuola media, alcuni dei quali seguono da tempo lezioni di strumento presso la scuola di musica di Ponteacco. Sotto l'impareggiabile guida di Specogna hanno dato vita ad un insieme di voci e strumenti che è andato ben oltre il saggio scolastico, raggiungendo la completezza, la finezza e l'espressività quanto mai adeguate alla circostanza natalizia: una giornata di pace e di buona volontà per tutti.

Nobile, certamente, è questo impegno, accompagnato alla ricerca culturale di quanto del passato deve restare nostro comune patrimonio.

CIVIDALE

Mostra d'arte alla Galleria Paolo Diacono

Presso la galleria d'arte Paolo Diacono di Cividale è stata inaugurata i giorni scorsi una interessante mostra con la partecipazione di tre artisti: Darko, Torli e Zuanella.

L'accostamento dei tre artisti è coraggioso e nuovo, perché i tre artisti si distinguono parecchio per forma, valore espressivo e mezzi tecnici.

Torli presenta alcune opere di notevole vivacità e spressività; Darko espone alcune belle terrecotte in alto rilievo, Zuanella alcune preziose icone ispirate alle autentiche forme della Russia.

Darko Bevilacqua utilizza, per la propria espressione artistica, la materia più povera che esiste, la creta, ravvivata nel colore dalla fiamma e appena ritoccata da qualche vellatura di tempera. Basta questo a dare a queste terrecotte un sapore antico, a sottolineare le stesse forme e i soggetti che paiono provenire da una lontana tradizione medievale.

C'è quindi qualcosa che veramente avvicina Darko a Zuanella, ambedue di origine slovena, poiché evocano immagini di tempi remoti, rinnovate per una moderna cultura.

Zuanella, che lavora a Ma-

Battaglia in Provincia sull'Istituto agrario di Cividale

Lungo dibattito in provincia sulla richiesta di istituzione di nuove scuole superiori: quella che ci riguarda più da vicino, può sembrare strano, è l'istituzione di una sezione staccata dell'Istituto Tecnico Agrario di Cividale a S. Giorgio di Nogaro.

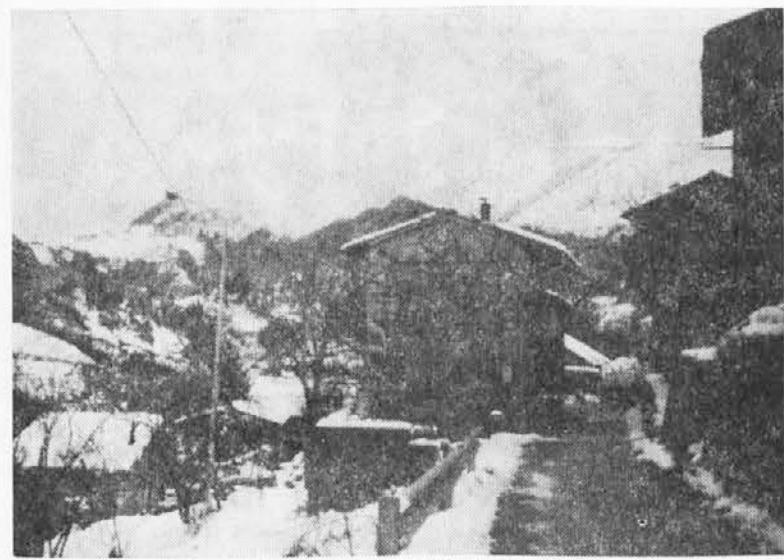
Proprio su questa istituzione, dopo gli interventi dei gruppi di opposizione (PCI e MF), si sono manifestate serie perplessità anche nella maggioranza e nella stessa giunta. Nassivera e Bulfone (PSI), ambedue assessori e il secondo addirittura vicepresidente, sostenevano la votazione punto per punto, assecondando quindi le osservazioni di Petricig e De Paulis (PCI). Pelizzo, assessore della DC, chiedeva praticamente il ritiro provvisorio della proposta.

L'Istituto Agrario di Cividale corre infatti il rischio della dequalificazione, se il nu-

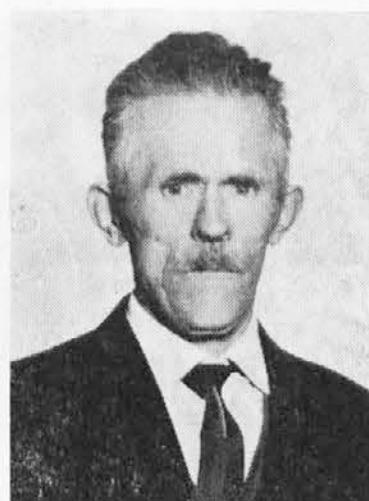
mero degli allievi scenderà al di sotto di un certo livello. Gli investimenti nell'azienda, nelle strutture scolastiche, nei laboratori e nei corsi sperimentali (enologia ed erboristeria) resteranno purtroppo ingiustificati e l'Istituto andrà incontro a situazioni critiche.

L'Agraria di Cividale, già «fiore all'occhiello» dell'istruzione tecnica, difende con forza le posizioni acquisite: insegnanti, allievi ed amministratori sono in subbuglio e così anche in consiglio provinciale si sono manifestate grosse perplessità.

Il presidente Englaro, per tenere unita la maggioranza, è stato costretto a rifiutare la votazione punto per punto, con il risultato di raggiungere la sospirata approvazione del programma, fra cui la richiesta del biennio agrario di S. Giorgio.

Del vasi Prapotnice pod snegom, v ozadju dreška Brda

PIŠE PETAR MATAJURAC

Petar vpraša Petra

Prapotnica: dvakrat nesrečna vas!

Mesca novembra 1943. leta so Nemci požgali Praponco. Ljudem so dali trideset minutov cajta, da poberejo njih reči. Kaj pobereš u takuo kratkem cajtu, vsak lahko zastop: še vse obleke, gvatna ne rješi! S hišami je zgorjelo vse: gvat, posteje, pardielki, žito, sjerak, krompir in drugo. Nekateri so odpeli krave iz hleva... drugo je šlo vse v pepe. Jokali so otroci, stare mame, nekatere mlade žene so ble u drugem stanu, so čakale otroka, puno moških je bluo na fronti al pa ujetništvo. Prapončane, ki so ostali brez strehe in brez vsega, so jih sparjeli na svoje domove prijatelji in žlahta.

Če jih donas uprašaš, kakuo so preživeli uejsko, ti na kratko odgovorijo: «Buoljš se ne zmišljat, buoljš ne govorit. Želimo samou, da bi ne za nobenega vič paršli takuo hudi cajti!»

Uejska je šla mimo. Domov so se varnili puobje in može in z velikimi težavami spet obnovili, spet zazidali svojo vas, svoje dragi gnezdo.

Ob koncu uejske je živjelo na Praponci 13 družin in dvje družine par Bliščih, ki spadajo pod Praponco, vseh skupaj parbližno 80 ljudi.

Tele so ble družine:

Drejčkova, Moholjova, Guostova, Pivornova, Stengarjova, Ucinova, Trušnjanova, Romejova, Moukova, Goltinkna in tetà Vigia Gustova. Tudi dveh družin pri Bliščih ni vič.

«Kakuo bote preživjele zimo in praznike?» sem jih uprašov.

«Maloman vse bomo šle h svojim sinovam in hčeram na Laške». So mi odgovore.

Bla je že tamā in po vasi nad 15 centimetrov snega, kadar je Tonina Prapotnich zvijedela, da sem pri Drejčkovih. Ima 80 let, pa se ni ustrašila ne snega, ne mraza, ne tame. Paršla je u hišo in jala: «Sim srečna, da si tu. Ne bom hodila na pošto, kar zdaj ti plačjam Novi Matajur za leto 1983.»

Tonina je že več let naročena na naš list in je njegova zvesta bralka. Kadar je odšela na mižo taužent za taužent, 6 taužent od nje buozega penziona, so mi zaferšale souze u očeh, še buj pa me je stisnov, vazov v garlu, kadar je jala:

«Popijem no kafè na dan manj, pa brez Novega Ma-

trebuhom za kruhom po svetu. Čeče so se poročile na laške al pa po svetu. Hiše so se praznile in zadnji otrok, ki se je rodil u vasi, bo šou ljetos h sudatom in je tudi edini puob na Praponci.

Od 80 ljudi, ki je živjelo ob koncu uejske u teli lepi dreški vasi, jih sada živi samo 11 in kakšni so teli prebivalci?

Devet udov, en moški, Pe-

po Crainich-Drejčkov, ki ima 66 let in Alessandro Prapotnich, ki ima 19 let in je on tisti, ki bo šou kmalu za sudata.

Kjer je ankrat margoljelo otrouk, sada žive samou udove: Natalja Ucinova, Toni-

Pivornova, Anjula Moholjova, Alma Romejova, Romilda Moukova, Matilda Goltinkna in tetà Vigia Guo-

stova. Tudi dveh družin pri Bliščih ni vič.

«Kakuo bote preživjele zimo in praznike?» sem jih uprašov.

«Maloman vse bomo šle h svojim sinovam in hčeram na Laške». So mi odgovore.

Bla je že tamā in po vasi nad 15 centimetrov snega, kadar je Tonina Prapotnich zvijedela, da sem pri Drejčkovih. Ima 80 let, pa se ni ustrašila ne snega, ne mraza, ne tame. Paršla je u hišo in jala: «Sim srečna, da si tu. Ne bom hodila na pošto, kar zdaj ti plačjam Novi Matajur za leto 1983.»

Tonina je že več let naročena na naš list in je njegova zvesta bralka. Kadar je odšela na mižo taužent za taužent, 6 taužent od nje buozega penziona, so mi zaferšale souze u očeh, še buj pa me je stisnov, vazov v garlu, kadar je jala:

«Popijem no kafè na dan manj, pa brez Novega Ma-

trebuhom za kruhom po svetu. Čeče so se poročile na laške al pa po svetu. Hiše so se praznile in zadnji otrok, ki se je rodil u vasi, bo šou ljetos h sudatom in je tudi edini puob na Praponci.

Od 80 ljudi, ki je živjelo ob koncu uejske u teli lepi dreški vasi, jih sada živi samo 11 in kakšni so teli prebivalci?

Devet udov, en moški, Pe-

po Crainich-Drejčkov, ki ima 66 let in Alessandro Prapotnich, ki ima 19 let in je on tisti, ki bo šou kmalu za sudata.

Kjer je ankrat margoljelo otrouk, sada žive samou udove: Natalja Ucinova, Toni-

Pivornova, Anjula Moholjova, Alma Romejova, Romilda Moukova, Matilda Goltinkna in tetà Vigia Guo-

stova. Tudi dveh družin pri Bliščih ni vič.

«Kakuo bote preživjele zimo in praznike?» sem jih uprašov.

«Maloman vse bomo šle h svojim sinovam in hčeram na Laške». So mi odgovore.

Bla je že tamā in po vasi nad 15 centimetrov snega, kadar je Tonina Prapotnich zvijedela, da sem pri Drejčkovih. Ima 80 let, pa se ni ustrašila ne snega, ne mraza, ne tame. Paršla je u hišo in jala: «Sim srečna, da si tu. Ne bom hodila na pošto, kar zdaj ti plačjam Novi Matajur za leto 1983.»

Tonina je že več let naročena na naš list in je njegova zvesta bralka. Kadar je odšela na mižo taužent za taužent, 6 taužent od nje buozega penziona, so mi zaferšale souze u očeh, še buj pa me je stisnov, vazov v garlu, kadar je jala:

«Popijem no kafè na dan manj, pa brez Novega Ma-

trebuhom za kruhom po svetu. Čeče so se poročile na laške al pa po svetu. Hiše so se praznile in zadnji otrok, ki se je rodil u vasi, bo šou ljetos h sudatom in je tudi edini puob na Praponci.

Od 80 ljudi, ki je živjelo ob koncu uejske u teli lepi dreški vasi, jih sada živi samo 11 in kakšni so teli prebivalci?

Devet udov, en moški, Pe-

po Crainich-Drejčkov, ki ima 66 let in Alessandro Prapotnich, ki ima 19 let in je on tisti, ki bo šou kmalu za sudata.

Kjer je ankrat margoljelo otrouk, sada žive samou udove: Natalja Ucinova, Toni-

Pivornova, Anjula Moholjova, Alma Romejova, Romilda Moukova, Matilda Goltinkna in tetà Vigia Guo-

stova. Tudi dveh družin pri Bliščih ni vič.

«Kakuo bote preživjele zimo in praznike?» sem jih uprašov.

«Maloman vse bomo šle h svojim sinovam in hčeram na Laške». So mi odgovore.

Bla je že tamā in po vasi nad 15 centimetrov snega, kadar je Tonina Prapotnich zvijedela, da sem pri Drejčkovih. Ima 80 let, pa se ni ustrašila ne snega, ne mraza, ne tame. Paršla je u hišo in jala: «Sim srečna, da si tu. Ne bom hodila na pošto, kar zdaj ti plačjam Novi Matajur za leto 1983.»

Tonina je že več let naročena na naš list in je njegova zvesta bralka. Kadar je odšela na mižo taužent za taužent, 6 taužent od nje buozega penziona, so mi zaferšale souze u očeh, še buj pa me je stisnov, vazov v garlu, kadar je jala:

«Popijem no kafè na dan manj, pa brez Novega Ma-

trebuhom za kruhom po svetu. Čeče so se poročile na laške al pa po svetu. Hiše so se praznile in zadnji otrok, ki se je rodil u vasi, bo šou ljetos h sudatom in je tudi edini puob na Praponci.

Od 80 ljudi, ki je živjelo ob koncu uejske u teli lepi dreški vasi, jih sada živi samo 11 in kakšni so teli prebivalci?

Devet udov, en moški, Pe-

po Crainich-Drejčkov, ki ima 66 let in Alessandro Prapotnich, ki ima 19 let in je on tisti, ki bo šou kmalu za sudata.

Kjer je ankrat margoljelo otrouk, sada žive samou udove: Natalja Ucinova, Toni-

Pivornova, Anjula Moholjova, Alma Romejova, Romilda Moukova, Matilda Goltinkna in tetà Vigia Guo-

stova. Tudi dveh družin pri Bliščih ni vič.

«Kakuo bote preživjele zimo in praznike?» sem jih uprašov.

«Maloman vse bomo šle h svojim sinovam in hčeram na Laške». So mi odgovore.

Bla je že tamā in po vasi nad 15 centimetrov snega, kadar je Tonina Prapotnich zvijedela, da sem pri Drejčkovih. Ima 80 let, pa se ni ustrašila ne snega, ne mraza, ne tame. Paršla je u hišo in jala: «Sim srečna, da si tu. Ne bom hodila na pošto, kar zdaj ti plačjam Novi Matajur za leto 1983.»

Tonina je že več let naročena na naš list in je njegova zvesta bralka. Kadar je odšela na mižo taužent za taužent, 6 taužent od nje buozega penziona, so mi zaferšale souze u očeh, še buj pa me je stisnov, vazov v garlu, kadar je jala:

«Popijem no kafè na dan manj, pa brez Novega Ma-

trebuhom za kruhom po svetu. Čeče so se poročile na laške al pa po svetu. Hiše so se praznile in zadnji otrok, ki se je rodil u vasi, bo šou ljetos h sudatom in je tudi edini puob na Praponci.

Od 80 ljudi, ki je živjelo ob koncu uejske u teli lepi dreški vasi, jih sada živi samo 11 in kakšni so teli prebivalci?

Devet udov, en moški, Pe-

po Crainich-Drejčkov, ki ima 66 let in Alessandro Prapotnich, ki ima 19 let in je on tisti, ki bo šou kmalu za sudata.

Kjer je ankrat margoljelo otrouk, sada žive samou udove: Natalja Ucinova, Toni-

Pivornova, Anjula Moholjova, Alma Romejova, Romilda Moukova, Matilda Goltinkna in tetà Vigia Guo-

stova. Tudi dveh družin pri Bliščih ni vič.

«Kakuo bote preživjele zimo in praznike?» sem jih uprašov.

«Maloman vse bomo šle h svojim sinovam in hčeram na Laške». So mi odgovore.

Bla je že tamā in po vasi nad 15 centimetrov snega, kadar je Tonina Prapotnich zvijedela, da sem pri Drejčkovih. Ima 80 let, pa se ni ustrašila ne snega, ne mraza, ne tame. Paršla je u hišo in jala: «Sim srečna, da si tu. Ne bom hodila na pošto, kar zdaj ti plačjam Novi Matajur za leto 1983.»

Tonina je že več let naročena na naš list in je njegova zvesta bralka. Kadar je odšela na mižo taužent za taužent, 6 taužent od nje buozega penziona, so mi zaferšale souze u očeh, še buj pa me je stisnov, vazov v garlu, kadar je jala:

«Popijem no kafè na dan manj, pa brez Novega Ma-

trebuhom za kruhom po svetu. Čeče so se poročile na laške al pa po svetu. Hiše so se praznile in zadnji otrok, ki se je rodil u vasi, bo šou ljetos h sudatom in je tudi edini puob na Praponci.

Od 80 ljudi, ki je živjelo ob koncu uejske u teli lepi dreški vasi, jih sada živi samo 11 in kakšni so teli prebivalci?

Devet udov, en moški, Pe-

po Crainich-Drejčkov, ki ima 66 let in Alessandro Prapotnich, ki ima 19 let in je on tisti, ki bo šou kmalu za sudata.

Kjer je ankrat margoljelo otrouk, sada žive samou udove: Natalja Ucinova, Toni-

Pivornova, Anjula Moholjova, Alma Romejova, Romilda Moukova, Matilda Goltinkna in tetà Vigia Guo-

stova. Tudi dveh družin pri Bliščih ni vič.

«Kakuo bote preživjele zimo in praznike?» sem jih uprašov.

«Maloman vse bomo šle h svojim sinovam in hčeram na Laške». So mi odgovore.

Bla je že tamā in po vasi nad 15 centimetrov snega, kadar je Tonina Prapotnich zvijedela, da sem pri Drejčkovih. Ima 80 let, pa se ni ustrašila ne snega, ne mraza, ne tame. Paršla je u hišo in jala: «Sim srečna, da si tu. Ne bom hodila na pošto, kar zdaj ti plačjam Novi Matajur za leto 1983.»

Tonina je že več let naročena na naš list in je njegova zvesta bralka. Kadar je odšela na mižo taužent za taužent, 6 taužent od nje buozega penziona, so mi zaferšale souze u očeh, še buj pa me je stisnov, vazov v garlu, kadar je jala:

«Popijem no kafè na dan manj, pa brez Novega Ma-

trebuhom za kruhom po svetu. Čeče so se poročile na laške al pa po svetu. Hiše so se praznile in zadnji otrok, ki se je rodil u vasi, bo šou ljetos h sudatom in je tudi edini puob na Praponci.

Od 80 ljudi, ki je živjelo ob koncu uejske u teli lepi dreški vasi, jih sada živi samo 11 in kakšni so teli prebival

KAJ SE JE ZGODILO PO NAŠIH DOLINAH

ŠPETER

Komun želi poklicno gostinsko šolo (Scuola professionale alberghiera)

Pred kratkim je bil sklican komunski konsez, ki mu je predsedoval šindak, prof. Marinig. Na dnevnem redu (ordine del giorno) je bilo puno reči in puno so jih na konseju pozitivno ocenili v interesu naših ljudi.

Adna narbuje važnih reči, o katerih se je na konseju govorilo in sklepalno, mislimo, da je zahteva komuna, da se ustanovi v študijskem centru Špetera poklicno gostinsko šolo (scuola professionale alberghiera). Ta šcola naj bi bil odsek državne komercialne šole «Bonaldo Stringher» iz Vidma.

Sada komun pričakuje pozitivne odgovore še od višjih šolskih organov in drugih oblasti.

Ta šcola bi imjela velik pomjen za ekonomski, posebno po gostinski razvoju po vseh naših dolinah.

Božični nastop v Petjaze

Če lani smo čuli otroke, puobe an čečate, ki obiskujejo šuolo samuo na nastopu na koncu šolskega leta glasbene šuole v Petjaze, lietos smo imiel okažion jih čut 18. decembra, drugo bomo imiel marča an, končno, še dno junija, kar se zaključi šuola.

Mala dvorana šuole elementar je bila vsa puna: mame, tat, none, sestre, bratri. Pa tudi puno drugih sočul, kar so v tem cajtu napravili naš otroc. Čul smo kakuo so se potrudil tisti, ki hodejo na tole šuole že vič liet an tudi tisti, ki so lietos začeli, takuo ki nam je pokazala mala Katja Paljavec, ki nam je zapiela an zagodila z ramoniko majhano an lepo piesam.

Na začetku nastopa prof. Specogna je poviedel zaki na mest narest nastop samuo ankrat na lieto, ku po navadi, lietos so decidedli ga narest trikrat: otroc bojo imiel vič kuraže an voje se učit an se potrudit, zak bojo muorli pokazat kieki novega vsaki krat. Na koncu je spregovoril prof. Grgič, direktor glasbene šuole v Trstu. Zahvalu je profesorje za dielo, ki so napravili z našim otrokom an jim je želeu, da bi šli napri takuo dobro, ku do sada.

Narbuje lepo sorprežo jo je naredu prof. Specogna: napravu je lepe božične pjesmi z otrokom, ki se uče «solfeggio» an «flauto» skupno s tistim, ki godejo pjano an klavir.

ki je očenila Danielna iz Petjaga. Silvestrovanje za nje ne bilo še finilo, ki mala Eva, takuo se kliče čičica, je že skarbiela na luč. An je takuo skarbiela, da Marina je ratala parva mamica v novem lietu v čedajskem špitalu.

Za tel čudež se vesele an željo mali Evi vse narbujoče v življenju: none, biznioni, družina an vsa žlahta, vsi parjetelji, Zavod za slovensko izobraževanje, Študijski center Nediža, Zveza beneških žen, Beneška folklorna skupina, zbor Pod lipo, vse ostale slovenske organizacije an sekacija KPI Nediških dolin. Troštamo se, de tajšnih liepih čudežu jih bomo še imeli v naši Benečiji.

SOVODNJE

STARMICA

Zavovo cestnega incidenta je umaru Giovanni Medves. Imeu je samuo 58 let. U veliki žalosti je zapustu družino, žlahto in parjetelje. Bil je štiman an od vseh priljubljen mož an pridan gospodar dobar družinski oče.

Njega pogreb je bil u petek - na zadnji dan starega leta u Strmici. Puno ljudi ga je spremljalo h zadnjemu počitku. Ohranili ga bomo u lepim in venčim spominu.

SV. LENART

CEMUR

Paršu je na luč sveta Alessio

U sredo 29. decembra se je rodu u petek 17. decembra Jasna Noacco. Srečna mama je Lucia Costaperaria, oče pa Valentino Noacco - oba znana politična in kulturna delavca v naših dolinah. Jasna je parva hči mladega para. Vse slovenske kulturne organizacije voščijo lepi čičici srečno in veselo življensko pot in da bi bilo nebu za Jasno zmeraj jasno.

KRAVAR

U petek 17. decembra je na hitro umarla u čedajskem špitalu Maria Paussa, udova Dugaro. Bla je žena znanega rajnkega godca Ernesta Dugaro - Humarja. Imela sta butigo in oštarijo u Podkravarju. Njega in njo so imeli radi vsi ljudje, ker sta bla bardka in poštena.

Pogreb rajnke Marije je bil u Kravarju, u nedeljo 19. decembra. Sinovam, hčerki in vsi žlahti izrekamo naše globoko sožalje.

Podbonesec

MARSIN

U čedajskem špitalu je umaru Giovanni Marseu iz naše vasi. Rajnik Giovanni je bil «Cavaliere di Vittorio Veneto», spoštovan mož od vseh tistih, ki so ga poznali. Njega pogreb je bil u Marsinu na dan 21. decembra.

Naj gre družini in žlahti naša tolažba.

SREDNJE

V četrtak 23. decembra se je rodil u čedajskem špitalu Alberto Simonig. Liep puobič je veliko veselje za mamo Lucio Durjava-Durjavova iz Dolenjega Tarbja an za tat Renata, Fermonu iz Preseriji. Družina živi v Čedadu. Mam in tat čestitamo, malemu Albertu pa želimo vse narbujoše v dugim življenu, ki ga ima pred sabo.

POLICA/MOIMACCO

Globoko je pretresla vso srienjsko dolino žalostna novica, da je v pandejak 27. decembra na naglim umaru Guido Bordon, Starnadu iz Police. Imeu je samuo 39 ljet. V veliki žalosti je pustu ženo, hčera (ta mala ima šele malo mesec), bra-

tre, sestre, vso žlahto in puno, zares puno prijateljev.

Žalostni pogreb je bil v Moimaze, u sredo 28. decembra popudne. Puno ljudi ga je spremljalo h zadnjemu počitku.

Naj gre prizadeti družini naše globoko sožalje.

Fotografije za 50-letnike classe 1932

Naš parjatev Obit, ki ima tudi on naše leta in ki živi v Belgiji, je napravil zaston fotografije za vsakega tistege od 1932, ki je z nami praznoval 50 let življenja 7. avgusta lansko ljeto. Puno teh fotografij je bilo že razdeljenih, pa tisti, ki jih ni še imel, naj se oglaši na Novem Matajurju v Čedadu. Mislimo pa, da napravimo lepo rječ če se v imenu vseh Obitu lepou zahvalimo.

Organizatorji

GRMEK

Veselo silvestrovanje u Palestri na Lesah

Kot je ratala že navada sta veselico za konac starega leta organizirala u Palestri na Lesah kulturno društvo Rečan in amministracion grmiškega komuna.

Za «veljon» se je upisalo za cajtam puno ljudi, takuo da so muorli že u pandejak 27. decembra zapret u pisovanje, ker čene ljudje njeso bli stali vsi u Palestri. Vsedno jih je bilo parbljeno 180 ljudi. Godu je orkester I.D.I.O.S.. Na silvestrovjanju na Lesah, seveda, je bilo narvič ljudi iz grmiškega komuna, administratorji, komunski uslužbenici, člani društva in pevci od «Rečana», paršli so tudi drugi komunjani, pa tudi ljudje od deleč, naši ljudje, ki žive na Laškem, a so žeeli preživeti zadnje ure starega leta in učakat zoro novega leta med svojimi slovenskimi ljudmi, u lepi in veseli družbi in takuo naj bi tudi drugo ljeto.

TOPOLOVO

Zapustu nas je Rucl Giuseppe

U soboto 20. novembra 1982 je umarla u videmskem špitalu zavojo možganske tromboze. Rucli Pepo. Novica je že stara, a smo čakali za objavit še fotografijo.

Rajnik Rucli - Pepi Dreju po domače, je imel 72 let. Živeu in djelu je puno cajta v Torinu, kjer še sada živi njega družina. Prej in potem, ko je šu u penzion, je zmjeraj rad parhaju u rojstno vas, kjer so ga usi imeli radi, zavojo njega dobrega in simpatičnega karakterja. Venčno življenje bo počivu u rojstni zemji, ki jo je nad vse ljubu.

Njega pogreb je bil u Topolovem u torak 23. novembra. U veliki žalosti je zapustu ženo in sina, ki živita u Torinu in sta naročnika Novega Matajurja. Njim naj gre naša tolažba.

10. Benečanski kulturni dnevi

BENEČIJA NA RAZPOTJU : MARGINALNOST ALI RAZVOJ ?

in Roberto Gradinetti, raziskovalec pri Centru za ekonomski in socialne raziskave v Vidmu.

Na drugem predavanju 4. februarja (Izseljevanje in tržišče delovne sile) bodo sodelovali Ugo Ascoli, profesor ekonomike sociologije na univerzi v Anconi, Elena Saraceno, raziskovalka pri CRES v Vidmu, Aldo Gabriele Renzulli, deželnji odbornik za delo, socialno skrbstvo in izseljeništvo in Giannino Padovan, generalni deželnji tajnik CGIL.

ZUFFERLI FIORENZO & C.

CEMUR - San Leonardo
Tel. 727038

STRUTTURE IN FERRO

— Železno ogrodje

RINGHIERE - SERRAMENTI

— Ograje - Okna in vrata

CAPANNONI

— Hale

PER IL RISPARMIO ZA DOBRO GOSPODARJENJE

SEGHE A NASTRO Ø 600 MN
Pan žage

— Trasmissione cardanica

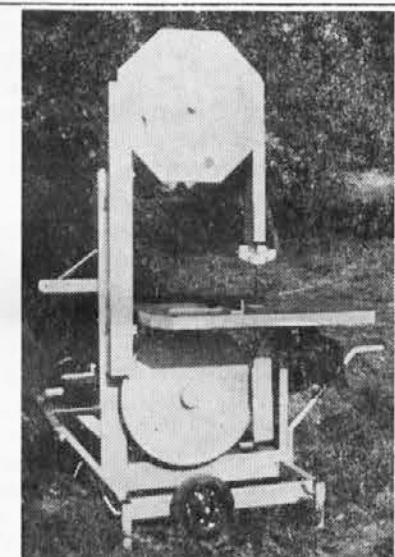
— Cardanski Pogon

— Trasmissione elettrica

— Elektični Pogon

— Volani Metallo fuso

— Volani iz Zlitine

SPORT

C.A. SPORT di CLAUDIO ADAMI & C

Špeter - S. Pietro al Natisone - Tel. 727266
Abbigliamento sportivo ed articoli sportivi per:
Športna oprema in športni predmeti za:

CALCIO

BASKET

VOLLEY BALL

SCI

TENNIS

JOGGING

TEMPO LIBERO

NOGOMET

KOŠARKO

ODBOJKO

SMUČANJE

TENIS

JOGGING

PROSTI ČAS

di DORGNA RINO & C. s.a.s.

CEMUR

SV. LENART - S. LEONARDO

Tel. 0432-723010

**Vendita materiali per l'edilizia
Prodaja gradbenega materiala**

Autotrasporti

Avtoprevoz